

dommer og Skriver i Grevskabet Roepstorff
Virk skal fastsættes til 1,120 Rd.

Med Hensyn til Begrundelsen af dette
Lovudkast skal jeg henvise til de trykte Mo-
tiver.

Formanden: Exemplarer af Lovudkastet
ville blive ombeelte.

Det sidste Nummer paa Dagsordenen var:
Første Behandling af: Forslag
til Lov angaaende Nedsættelse i de
Kongelige Consuler og Vice-Con-
suler ved Forordningen af 4de Au-
gust 1824 § 19, nærmere bestemt ved
Placat af 19de Februar 1845, tillagte
Gebyrer af danske Skibe.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 1227).

L. C. Larsen: Ved Hovedindholdet
af dette Lovudkast har jeg ikke Noget at be-
mærke. Det gaaer jo ud paa at skaffe de Sø-
farende en vistnok meget ønskelig Lettelse; men
der er et Par enkelte Punkter deri, som jeg
skal tillade mig at berøre. Det ene af disse
findes i Lovens § 4, hvori det hedder, at den
Bøde af 20 Rd., som skal erlægges for urig-
tig Angivelse, skal tilfalde Bombebøssen i Kjø-
benhavn. Dette er en Anvendelse af disse Bø-
der, som jo maaskee kunde være ganske rigtig;
men der er dog derved det at bemærke, at Bom-
bebøssen virker alene for Personer, der høre
hjemme i Kjøbenhavn. Man er vistnok kom-
men ind paa denne Bestemmelse derved, at det
i Loven angaaende Disciplin ombord i Han-
delskibe er bestemt, at alle de Bøder, som
følge af denne Lov, skulle tilfalde Bombebøssen,
og der kunde altsaa ikke i og for sig være No-
get til Hinder for at vedblive at følge dette
Spor; men jeg vil dog gjøre opmærksom paa,
at det foreliggende Forslag i det Hele kun gaaer
ud paa at give et Tillæg til den større For-
ordning af 4de Aug. 1824 angaaende Consuler
i Almindelighed og til en senere Placat, hvor-
ved Consulatsgebyrerne bleve nedsatte for et

enkelt Tilfælde. Naar man nu fastholder den
nævnte Bestemmelse, saa opstaaer der den Be-
snyderlighed, at Mulcten for den mindre Dver-
trædelse, som her omhandles, skal tilfalde Bombe-
bøssen; medens efter Forordningen Aft Aug.
1824 Mulcten for den større Forseelse, slet
ikke at melde sig hos Consulerne, skal tilfalde
Generaltoldkammer- og Commerce-Collegiets
Understøttelseskasse, altsaa nu Statskassen.
Det er dog en besynderlig Modsigelse, at det
samme Forhold ordnes saa forskjelligt, at Bø-
derne for den større Forseelse tilfalde Stats-
kassen, og Bøderne for den mindre Bombe-
bøssen. Imidlertid er det jo en Sag, som
ikke er af nogen videre Bigtighed. Dernæst
skal jeg omtale § 5, der lyder saaledes: „Spørgs-
maal, som opstaae om denne Lovs Anvendelse,
afgjøres af vedkommende Ministerium.“ Hvor
vidt det er Tanken at gaae herved, er mig ikke
ganske klart. Hvis Meningens ikke gaaer videre
end dertil, at Ministeriet skulde afgjøre, om
Gebyr skulde erlægges i et vist Tilfælde af en
vis Størrelse, eller ikke, var der vel ikke stor
Betænkelighed derved, og det kunde maaskee
navnlig ligeoverfor Consulerne være ganske rig-
tigt, at det bestemmes, at der ikke kan gjøres
andre Krav gjældende end dem, som Ministe-
riet giver Medhold. Imidlertid er det dog
usædvanligt, at Gebyrberegningen saaledes al-
deles afhænger af et Ministerium, og at man
ikke kan faae Domstolene til at afgjøre, hvor-
vidt et Gebyr skal erlægges eller ikke; men om
man ogsaa nu vil lade dette gaae, saa seer
jeg ikke rettere, end at Paragraphen, saaledes
som den er affattet, ogsaa angaaer Erklæggelsen
af Bøder efter § 4, og vi ville altsaa faae
Tilfælde, hvori det vil beroe paa Ministeriet,
om en Mand skal betale Bøde eller ikke. Dette
er Noget, der er aldeles usædvanligt; jeg maa
tilstaae, at jeg ikke kender noget Tilfælde, der
kunde sammenlignes hermed, hvor Ministeriet
saaledes uigjenkaldelig kan paalægge Bøder, og
det er jo saa meget mere besynderligt at finde
denne Bestemmelse her, som Hovedforordningen
af 4de Aug. 1824, der omhandler andre For-